Anul al 58-lea
10 Pagini

EXEMPLARUL { În România 3 lei / În străinătate 9 lei
Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 110 Duminică 27 Aprilie 1941
10 Pagini

BIBLIOTECA CENTRALĂ A „ASOCIAŢIUNII" SIBIIU

ABONAMENTE IN ŢARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poştal şi valuta

UNIVERSUL

ABONAMENTE IN ŢARĂ pe un an la UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. şi UNIV. LITERAR câte 220 lei
UNIV.-SPORT 500 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

DIRECTOR ŞI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

Asistenţa socială

Din ştirile comunicate ziarului nostru de corespondenţii din provincie, reiese că în multe oraşe, ba chiar şi în târguri mai mici ale ţării, s'a pornit o mişcare destul de serioasă pentru desvoltarea operei de asistenţă socială.

Această mişcare merită să fie cu atât mai relevată şi preţuită, cu cât porneşte din iniţiativa particulară — şi în deosebi din iniţiativa căminelor şi asociaţiilor culturale. E bine şi e vrednic de laudă, că asociaţiile şi căminele înfiinţate în principiu cu scop cultural, pătrunzându-se de grelele împrejurări prin care trecem, îşi lărgesc sfera lor de activitate şi dau asistenţei sociale importanţa şi sprijinul, de care se simte atâta nevoie.

Socotim de prisos a stărui asupra importanţei în sine a chestiunei. Este deajuns să ţinem seamă că scumpirea vieţii şi greutatea de procurare a atâtor articole de prima necesitate, urmări inevitabile ale războiului, lovesc în mod mai dureros în pătura nevoiaşă a populaţiei — ba şi în clasa socială, care până la situaţia de astăzi nu ducea lipsă de cele strict necesare traiului.

De sigur, sunt pe continentul nostru ţări şi popoare la care lipsa e mai simţită şi, în consecinţă, suferinţa mai aprigă. E un fapt care, cel mult, ne poate consola, dar nu poate constitui un motiv de a ne abţine dela sforţări făcute cu scopul de a alina în măsura posibilului suferinţele semenilor noştri în nevoie. In această direcţiune, autorităţi publice şi iniţiative particulare trebue să-şi dea mâna, sprijinindu-se şi completându-se reciproc.

Este chiar îmbucurător faptul că, în ce priveşte opera de asistenţă socială, iniţiativa particulară, sforţările depuse de diferite asociaţii şi sacrificiile consimţite de oameni de bine se afirmă din ce în ce mai mult.

Scriind acestea, ne gândim la rezultatele mulţumitoare obţinute prin colaborarea autorităţilor publice cu iniţiativa particulară în opera de ajutorare a refugiaţilor din teritoriile cedate, precum şi în înfiinţarea de cantine şcolare şi pentru muncitori.

In mod cu totul deosebit, la înfiinţarea şi întreţinerea cantinelor şcolare, a căror necesitate n'are nevoie să fie relevată, sacrificiile făcute de particulari şi de diferite întreprinderi au însemnat o contribuţie destul de preţioasă. Cu atât mai preţioasă, cu cât sunt în joc sănătatea şi desvoltarea fizică a copiilor, cetăţenii de mâine ai ţării.

Intr'o ordine de idei asemănătoare, merită o menţiune specială şi societăţile cu caracter filantropic, datorite tot iniţiativei particulare, cum sunt bine cunoscutele societăţi pentru ocrotirea copilului, orfanilor sau pentru combaterea boalelor de natură contagioasă.

In împrejurările delicate de astăzi, aceste societăţi au dreptul la un sprijin şi mai mare din partea publicului, pentru a-şi putea intensifica activitatea.

Mai ales în domeniul asistenţei sociale, să n'aşteptăm totul dela stat şi dela autorităţile statului, ci fiecare din noi, punând umărul şi dând din puţinul ce avem, să contribuim la îndulcirea suferinţelor îndurate de semenii noştri, care duc lipsă de toate. Situaţia de astăzi cere, în mod imperios, ca dărnicia şi mila de aproapele — virtuţi înăscute în români — să-şi găsească o afirmare cât mai simţită şi cât mai spornică.

NU MAI EXISTĂ LEGĂTURĂ
INTRE ENGLEZI ŞI RESTUL ARMATEI GRECEŞTI

Berlin, 24 (Rador). — Agenţia „D.N.B." află că nu mai există contact între englezi şi restul armatei greceşti.

Cea mai mare parte a forţelor britanice din Grecia se îndreaptă spre porturile de îmbarcare, lăsând pe seama diviziilor neozeelandeze şi australiene grija de a da lupte de acoperire.

ARMATA GERMANĂ A PRODUS GRELE PIERDERI TRUPELOR BRITANICE

Berlin, 24 (Rador). — Din sursă bine informată se află că formaţiunile germane înaintând spre sudul Greciei nu au pricinuit numai grele pierderi trupelor britanice, dar ele au şi capturat o cantitate enormă de arme, de muniţii, diferite materiale de război şi de provizii.

Intr'un punct important sub raport strategic, situat în Tessalia, englezii, cu ocazia pătrunderii neprevăzute a trupelor germane, nu au avut timpul de a-şi ridica corturile. Un bivuac enorm pentru mai multe mii de soldaţi, cu un mare număr de tunuri de 105 mm. cu sute de care de asalt şi de camioane, cu material de război, cu muniţii şi provizii au căzut în mâinile germanilor. Această pradă enormă a fost sporită printr'un tren cu provizii capturat în gara din preajma acestui punct.

Pe de altă parte, numai în mâinile armatei XII-a germană au căzut cantităţi imense de rezerve de muniţii, de carburanţi şi de echipament.

Aceste rezerve sunt atât de mari încât ele nu pot fi încă evaluate.

Paraşutişti coborând pe un teren accidentat.

SITUAŢIA PE TEATRELE DE RĂZBOI
La Thermopile. — Conferinţa din Viena şi împărţirea teritorială a Iugoslaviei

de R. SEISANU

Linia aproximativă a frontului din Grecia în cursul zilei de Joi.

Din relaţiunea marelui cartier general german de Joi asupra cauzelor care au determinat capitularea forţelor armate greceşti din Macedonia şi Epir, reese, că atacurile date în adâncime de formaţiunile germane aparţinând armatei a XII-a, asupra flancului armatei de nord greceşti, au determinat, cu începere dela 20 Aprilie, capitulări locale şi oferte de armistiţiu adresate comandamentului armatei a XII-a germană; iar după două zile, trupele greceşti din sectorul Epirului, ameninţate şi ele cu încercuirea, — la nord de forţele armate italiene şi la est de cele germane — având şi legăturile tăiate de bazele lor de aprovizionare, au fost nevoite să depună armele în condiţiile fixate în tratatul dela Salonic.

In acest tratat se spune, între altele:

„Având în vedere eroismul trupelor elene pe câmpul de luptă şi luând în considerare faptul că trupele elene au păstrat onoarea armelor ,ofiţerii greci îşi menţin spada, precum şi echipamentul personal".

Aceste consideraţiuni, ca şi celelalte condiţii ale capitulării fixate în tratatul dela Salonic, dovedesc că cele două comandamente ale armatelor germană şi italiană au ţinut seama de eroismul, de spiritul de sacrificiu şi de patriotismul soldatului grec şi l-au tratat cu lealitatea şi generozitatea ce se cuvine luptătorului învins, dar care şi-a apărat cu onoare şi bravură cauza patriei sale, binemeritând recunoştinţa ei şi respectul adversarului.

Capitularea trupelor greceşti din Macedonia şi Epir este o consecinţă a manevrei germane din Iugoslavia de sud şi Grecia de nord, care a creat — după părerea cercurilor militare germane — o situaţie aproape asemănătoare cu acea din faza campaniei din Franţa, caracterizată prin separarea armatelor franceze de la nord şi de la sud, atunci când se pregătea bătălia pe frontul meridional între Abbéville şi Lorena.

Pe teatrul de război din Balcani, această manevră a fost mult uşurată şi de faptul că armata iugoslavă se găsea în faza mobilizării; iar forţele sale au fost dispuse împrăştiat în zonele tuturor frontierelor ameninţate spre a face faţă atacurilor germane dela nord şi est; ca şi a celor italiene dela est, în loc să fi fost masat grosul lor la sud unde puteau fi solid articulate cu cele greceşti şi britanice pe un singur front, spre a evita pătrunderea armatei germane din Bulgaria, în direcţiile Salonic, pela Doiran şi în valea Vardarului, pe la Skoplje şi separarea armatei de sud iugoslave de cele aliate greco-britanice.

Voind să organizeze un vast dispozitiv defensiv pe frunturile de la est, nord şi vest, co-

(Continuare în pag. 2-a)

TELEGRAMELE TRIMISE
DE D. GENERAL IACOBICI, MINISTRUL APĂRĂRII NAŢIONALE, MM. LL. REGELUI MIHAI I ŞI REGINEI MAME ELENA DE SFINTELE SĂRBĂTORI ALE INVIERII

D. general de corp de armată adjutant I. Iacobici, ministrul apărării naţionale, a adresat, cu prilejul Sfintelor Sărbători ale Invierii, următoarele telegrame:

MAJESTAŢII SALE REGELUI MIHAI I:

„Ostaşii Majestăţii Voastre, Vă roagă respectuos să binevoiţi a primi creştinescul lor „Hristos a înviat".

MAJESTAŢII SALE REGINEI MAME ELENA:

„Ostaşii armatei române spun respectuos Majestăţii Voastre prin ministrul apărării naţionale „Hristos a înviat".

RĂSPUNSUL MAJESTĂŢILOR LOR

La aceste felicitări, Domnia Sa a primit din partea Majestăţii Sale Regelui, telegrama:

„Vă mulţumesc şi din tot sufletul zic ostaşilor mei Adevărat a înviat. Mihai I".

Din partea Majestăţii Sale Regina Mamă Elena:

„Mulţumind din toată inima vă zic la toţi „Adevărat a înviat". Elena".

Răspunsul Ducelui
la telegrama d-lui general Antonescu

La telegrama d-lui general Antonescu, adresată Ducelui Mussolini cu ocazia aniversării întemeierii Romei, Ducele a răspuns prin următoarea telegramă:

„Excelenţei Sale GENERALULUI ION ANTONESCU, CONDUCATORUL STATULUI ROMAN
Bucureşti

Vă mulţumesc, Excelenţă, pentru călduroasele cuvinte cu cari aţi binevoit a saluta aniversarea întemeierii Romei.

Sunt fericit a Vă exprima, la rândul meu, urările cele mai bune pentru naţiunea română şi pentru persoana D.-Voastră.

MUSSOLINI

Să reînviem virtuţile româneşti

de CONSTANTIN HENTZESCU

Războiul civil al Europei — cum foarte bine l-a denumit d. Caillaux, fost preşedinte de consiliu al Franţei — îşi urmează drumul lui necruţător semănând ruine şi provocând tragedii ori pe unde trece. Munca generaţiilor trecute e nimicită fără urme, satele şi oraşele ard ca nişte torţe imense iluminând cu flăcările lor sinistre spectacolul apocaliptic. Comunicatele de război nu mai rivalizează astăzi de cât prin numărul şi întinderea incendiilor provocate în marile metropole. Un vânt de nimicire totală bate din ce în ce mai puternic dela un capăt la altul al lumii. Instrumentele de distrugere se înmulţesc înspăimântător de repede, promiţând omenirei ca războiul, în faza lui actuală, să fie cu atât mai depăşit în mizerie şi orori cu cât va ţine mai mult.

Progresele realizate pe tărîmul civilizaţiei materialiste se răzbună acum contra oamenilor cărora le erau destinate. Toate străduinţele savanţilor pentru a îmbunătăţi condiţiile de viaţă ale omenirei servesc în acest cumplit război numai pentru a le distruge. Câte invenţii folositoare nu se întorc acum contra bietului om! Ce liniştită ar fi fost populaţia oraşelor din ţările beligerante dacă ştiinţa nu ne-ar fi pus aripi la subsiori. Căci astăzi nu se înfruntă atât armatele între ele cât mai ales maşina cu omul.

Râvnind să devenim prin ştiinţă stăpâni absoluţi ai materiei ne-am subjugat ei. De ce? Fiindcă orbiţi de condiţiile din ce în ce mai uşoare ce am creat vieţei de toate zilele ne-am smuls din suflet credinţa, idealul, devenind astfel un fel de mecanism, un robot.

Toate aceste reflecţii le treceam prin minte dăunăzi, în noaptea Invierii. Ca atâţia creştini asistam şi eu în plină stradă, în faţa bisericei ticsită de lume, la serviciul religios. In contras cu alţi ani de data asta o tăcere adâncă stăpânia pe toţi. Un suflu de credinţă curată transforma parcă pe oamenii adunaţi acolo, făcându-i mai îngăduitori, mai ertători, mai buni. Nu era gloata pestriţă adusă la biserică numai de tradiţia creştinească, ci o mulţime cuviosă pătrunsă de un sentiment de adâncă milă. Fiecare se gândea la o rudă necăjită, rămasă printre străini, la un prieten iubit de care ne desparte acum un hotar, la viaţa de chin îndurată de bieţii oameni din oraşele bombardate. Pe figura fiecăruia un nimb de umanitate strălucea.

Pus în faţa credinţei creştineşti omul îşi recăpăta astfel întreaga sa valoare morală

Căci ceiace cu greu poţi înţelege e înverşunarea cu care unii încearcă totuşi să strivească în

(Continuare în pag. 2-a)

PACTUL DE NEUTRALITATE
RUSO-JAPONEZ A FOST RATIFICAT

Tokio, 24 (Rador). — Se anunţă oficial că consiliul privat a ratificat Joi pactul de neutralitate între Japonia şi URSS, care a fost aprobat de consiliul secret de stat.

Acest pact va intra în vigoare Vineri 25 Aprilie.

Germania n'a cerut controlul militar al Dardanelelor şi Bosforului

Berlin, 24 (Rador). — O notă oficioasă declară:

Ştirile engleze pretinzând că Germania ar fi cerut controlul militar al Dardanelelor şi Bosforului au fost calificate Joi la Wilhelmstrasse drept manevre de inversiune specific britanice.

Răspunzându-se unei întrebări, s'a declarat că aceste informaţii fac parte din acelaşi cadru ca şi cele referitoare la o pretinsă presiune germană asupra Spaniei.

Lansând astfel de ştiri propagandiste, — s'a adăogat —, Anglia vrea fără îndoială să îndepărteze atenţia dela evenimentele penibile din Grecia şi să creeze în acelaşi timp noui turburări în spaţii noui.

PAPA INVITĂ PE CREDINCIOŞI SĂ SE ROAGE PENTRU PACE

Roma, 24 (Rador). — Papa a adresat o scrisoare secretarului de stat al Vaticanului, invitând pe credincioşi să se roage pentru pace, justiţie şi caritate, spre a se ajunge la înfrăţirea popoarelor.

Situaţia militară din Balcani comentată la Berlin
Prin telefon dela corespondentul nostru particular din Berlin

Berlin, 24. — Ultimile ştiri sosite la Berlin, cofirmă sfârşitul trist al Greciei.

După străpungerea liniei Metaxa, după distrugerea şi capitularea armatei sârbeşti, precum şi capitularea armatei greceşti din Epir şi Macedonia, a început să se înţeleagă şi la Atena că lupta este pierdută. Fuga regelui George, panica creiată precum şi zăpăceala ce domneşte în armatele aliate în retragere, sunt primite la Berlin ca ceva dela sine înţeles, deoarece Germania nu se aştepta la un alt sfârşit al războiului împotriva Greciei. In schimb, se urmăreşte cu un viu interes şi cu multă ironie, impresia făcută de sfârşitul războiului împotriva Greciei în Anglia şi Statele Unite.

In timp ce aviaţia germană bombardează resturile armatelor duşmane în retragere, cât şi încercările de îmbarcare pe vapoare, la Londra se vorbeşte de o retragere ordonată şi se caută a se îndrepta atenţiunea poporului britanic şi a lumii întregi asupra altor domenii. Se răspândeso fel de fel de ştiri, cari caută să arunce bănueli asupra Germaniei în peninsula iberică. Astfel, se lansează basme despre acţiuni diplomatice germane în Portugalia, Spania, Turcia şi chiar Franţa.

In ceeace priveşte Statele Unite, se subliniază la Berlin că poporul american a rămas surprins de victoria germană în Balcani, astfel încât s'au auzit voci americane cari cer preşedintelui Roosevelt să-şi stăpânească politica.

In ceeace priveşte conferinţa de la Viena, nu sunt încă lămuriri complete, deoarece se păstrează o strictă tăcere. Totuş, se cunosc unele puncte de vedere ale acestei conferinţe, astfel că unele concluziuni sunt permise. Se poate astfel constata că ocupaţiile făcute de trupele germane, italiene, bulgare şi ungare, nu prejudiciază soluţia definitivă asupra teritoriului iugoslav. Această soluţie nu va fi dictată de necesităţi momentane, ci va fi realizată după motive etnografice, biografice, economice şi în fine, strategice.

Un ofiţer sârb prizonier care şi-a rupt arma, o predă unui ofiţer german